

SLOVENSKÁ REPUBLIKA

UZNESENIE

Ústavného súdu Slovenskej republiky

I. ÚS 217/08-10

Ústavný súd Slovenskej republiky na neverejnom zasadnutí senátu 19. júna 2008 predbežne prerokoval sťažnosť A. D., K., zastúpenej advokátkou JUDr. A. K., K., vo veci namietaného porušenia jej základného práva podľa čl. 20 ods. 1 a 4 a čl. 46 ods. 1 Ústavy Slovenskej republiky a práva podľa čl. 6 ods. 1 Dohovoru o ochrane ľudských práv a základných slobôd uznesením Krajského súdu v Košiciach č. k. 6S/56/2007-65 z 24. januára 2008 v časti výroku o trovách konania a takto

r o z h o d o l :

Sťažnosť A. D. o d m i e t a ako zjavne neopodstatnenú.

O d ô v o d n e n i e :

I.

Ústavnému súdu Slovenskej republiky (ďalej len „ústavný súd“) bola 28. marca 2008 doručená sťažnosť A. D., K. (ďalej len „sťažovateľka“), zastúpenej advokátkou JUDr. A. K., K., ktorou namietala porušenie svojho základného práva na ochranu vlastníctva podľa čl. 20 ods. 1 Ústavy Slovenskej republiky (ďalej len „ústava“), základného práva na ochranu pred vyvlastnením podľa čl. 20 ods. 4 ústavy a základného práva na súdnu a inú právnu ochranu podľa čl. 46 ods. 1 ústavy, ako aj práva na spravodlivé súdne konanie podľa čl. 6 ods. 1 Dohovoru o ochrane ľudských práv a základných slobôd (ďalej len

„dohovor“) uznesením Krajského súdu v Košiciach (ďalej len „krajský súd“) č. k. 6S/56/2007-65 z 24. januára 2008 v časti výroku o trovách konania.

Z obsahu sťažnosti a jej príloh vyplýva, že uznesením Okresného súdu Košice II (ďalej len „okresný súd“) č. k. 44C/176/2005-21 z 27. apríla 2005 v spojení s uznesením krajského súdu č. k. 6 Co 170/05-37 zo 7. júna 2005 bol predbežným opatrením uložený ďalšej účastníčke tohto konania zákaz nakladať s nehnuteľnosťou vedenou na liste vlastníctva č. 14708 pre katastrálne územie T. (ďalej spolu len „uznesenie o predbežnom opatrení“).

Správou katastra Košice (ďalej len „správa katastra“) bolo vedené konanie o zápise uznesenia o predbežnom opatrení na list vlastníctva... Sťažovateľka bližšie neuviedla, kedy a na návrh koho začala správa katastra konať. Z obsahu listín pripojených k sťažnosti vyplýva, že *„dňa 5. 5. 2005 prevzala Správa katastra Košice uznesenie... o predbežnom opatrení...“*.

Prípisom z 11. mája 2005 správa katastra zaslala uznesenie o predbežnom opatrení okresnému súdu so žiadosťou o vyznačenie jeho právoplatnosti.

Sťažovateľka sa návrhom podaným krajskému súdu 5. júna 2007 domáhala voči správe katastra vyslovenia povinnosti konať a zapísať na list vlastníctva č. 14708 uznesenie o predbežnom opatrení. O návrhu sťažovateľky bolo krajským súdom vedené konanie pod sp. zn. 6S/56/2007 (ďalej len „konanie proti nečinnosti správy katastra“).

Okresný súd 30. júla 2007 doručil správe katastra uznesenie o predbežnom opatrení s vyznačenou doložkou právoplatnosti a vykonateľnosti. Následne správa katastra uznesenie o predbežnom opatrení zapísala na príslušný list vlastníctva.

Krajský súd uznesením z 24. januára 2008 konanie proti nečinnosti správy katastra zastavil a žiadnemu z účastníkov nepriznal právo na náhradu trov konania. V odôvodnení uznesenia z 24. januára 2008 v časti výroku o zastavení konania krajský súd poukázal na to,

že vykonaním zápisu v priebehu konania odpadli dôvody na ďalšie vedenie konania proti nečinnosti správy katastra. Sťažovateľke nepriznal nárok na náhradu trov konania, pretože jej návrh podaný 5. júna 2007 nepovažoval za dôvodný. Krajský súd v konaní proti nečinnosti správy katastra ustálil, že dôvodom nečinnosti správy katastra v konaní o zápis predbežného opatrenia na list vlastníctva v čase do 30. júla 2007 bolo, že správe katastra nebolo predložené uznesenie o predbežnom opatrení, ktorého zápis sa navrhoval s vyznačenou doložkou vykonateľnosti. Po 30. júli 2007, keď predložením uznesenia o predbežnom opatrení s vyznačenou doložkou právoplatnosti boli splnené podmienky na jeho zápis, správa katastra tento zápis aj vykonala.

Sťažovateľka namietala nesprávnosť uznesenia krajského súdu z 24. januára 2008 v časti nepriznania práva na náhradu trov konania a k tomu uviedla:

„Porušovateľ rozhodol o trovách konania podľa § 146 ods. 1 O. s. p. preto, že postup odporcu, kedy predmetné predbežné opatrenie nezapísal do katastra bez vyznačenia jeho vykonateľnosti, nepovažoval za nesprávny.

Podmienku odporcu na vyznačenie právoplatnosti tohto rozhodnutia, pre účely jeho zápisu do katastra, mal iba za nesprávnu právnu terminológiu.

Uvedené považujem za účelové v prospech odporcu v konaní.

Nestotožňujem sa s názorom porušovateľa v časti trov konania napadnutého rozhodnutia, nakoľko mám za to, že bol dôvod na ich priznanie podľa § 146 ods. 2 O. s. p...

predbežné opatrenie nebolo zapísané z dôvodu, že na ňom chýbala doložka právoplatnosti...

Porušovateľ vyžiadal od odporcu výzvou zo dňa 6. 6. 2007 príslušný katastrálny spis s vyjadrením k návrhu vo veci v dvoch vyhotoveniach. Požiadavku zopakoval urgenciou zo dňa 2. 7. 2007 Odporca (opakovane) porušovateľovi doložil informáciu z katastra nehnuteľnosti, zo dňa 22. 6. 2007, č. K3 665/2007, kde k veci udáva, že predmetné predbežné opatrenie bolo vrátené konajúcemu okresnému súdu, nakoľko nebolo vyznačené pečiatkou právoplatnosti, pričom do dňa tohto podania mu nebolo doručené späť...

predmetné predbežné opatrenie bolo konajúcim okresným súdom dňa 30. 7. 2007 opakovane doručované odporcovi, z čoho ho porušovateľ výzvou zo dňa 12. 9. 2007 žiadal o správu o jeho úradnom postupe po tomto dátume (po 30. 7. 2007). Z informácie odporcu,

zo dňa 19. 9. 2007, č. K3-1089/2007 vyplýva, že bolo mu doručené predmetné právoplatné predbežné opatrenie, ktoré bolo zaevidované a prevedené do príslušného listu vlastníctva, o čom doložil výpis z KN LV č. 14708, zo dňa 17. 9. 2007...

Z prejednávanej veci u porušovateľa, ako aj z veci vedenej na Okresnom súde Košice II, sp. zn. 44C/176/05 je zrejmé, že jednak tento okresný súd, ako aj a hlavne odporca Správa katastra Košice začal konať a namietaný zápis predbežného opatrenia učinil až po podaní návrhu proti nemu, ktorý návrh bol dôvodný.

Pre mňa bolo irelevantné, že predmetnú listinu nemohol odporca zapísať preto, že sa nachádzala na okresnom súde, ktorý mu ju nevrátil (nadôvažok s vyznačenou právoplatnosťou), nakoľko bolo na odporcovi zabezpečiť jej zápis a teda zabezpečiť si ju späť, na čo má zákonné možnosti a prostriedky. Avšak odporca tak nekonal, bezdôvodne vyčkával cca 2,5 roka, kedy som jej doručenie zabezpečila svojimi úkonmi na okresnom súde sama (skutočnosti uvedené nižšie) Je však bezprecedentné, aby bolo na účastníkovi zabezpečovať a urgovať podklady, ktoré si má odporca zabezpečiť sám.

V zmysle § 246c, prvá veta O. s. p., § 146 ods. 2 O. s. p. je zrejmé, že z procesného hľadiska odporca zaviniť, že konanie sa muselo zastaviť, preto bol povinný uhradiť trovy konania.

Porušovateľ (aj za odporcu) konštatuje, že absencia zápisu predmetného predbežného opatrenia v katastri nehnuteľnosti bola v čase podania návrhu dôvodná, nakoľko toto bolo možné zapísať až po doručení tejto listiny s vyznačením jej vykonateľnosti. Podmienku odporcu na vyznačenie právoplatnosti považoval iba za nesprávnu právnu terminológiu (kde malo ísť o vykonateľnosť). Uvedené však nevyplýva zo žiadneho podania odporcu, naopak, tento aj na výzvu porušovateľa zotrváva na tom (ako v dovedajších podaniach), že rozhodnutie trpí vadou nevyznačenej právoplatnosti. To iba porušovateľ, sám za neho, bez jeho takéhoto stanoviska, mení ním zadanú terminológiu.

Považujem za neštandardné, aby (dovedajšia) riaditeľka odporcu, ktorá sa na listine o vrátení uznesenia (zo dňa 11. 5. 2005) podpísala, vzdelaná v odbore právo, nepoznala rozdiel týchto dvoch terminológií a ich právny dosah. Rovnako posledné vyjadrenia odporcu, doložené do súdneho spisu porušovateľa, tiež nenasvedčovali tomu, žeby išlo o chybu v právnej terminológii, nakoľko naďalej trvá na podmienke právoplatnosti uznesenia. Som presvedčená, že odporca nerozlišoval význam týchto dvoch kategórií.

Z môjho pohľadu (ako účastníka konania o predmetné predbežné opatrenie) bolo konanie odporcu o vyznačenie právoplatnosti nesprávne, a môžem sa právne domnievať, že pre túto chybu mu súd nezaslal rozhodnutie späť, kde nemal právny dôvod (a nebolo to ani objektívne možné) právoplatnosť vyznačiť...

Prieťah v konaní bol a vo vzťahu ku mne ho svojou nečinnosťou zapríčinil odporca...

Porušovateľ teda mal skúmať konanie odporcu za celé obdobie jeho činnosti, t. j. od prevzatia predbežného opatrenia do zapísania listiny do katastra a nielen jeho činnosť od 30. 7. 2007. Zhliadol by, že odporca bol po vrátení tejto listiny okresnému súdu nečinný napriek tomu, že listinu mu súd spätne nedoručil v ňom určenej lehote 30 dní. Uvedená skutočnosť je podstatou prieťahu v katastrálnom konaní, kedy skutočnosť, že uznesenie nebolo v katastri zapísané preto, že nebolo vyznačené doložkou vykonateľnosti je vo vzťahu voči mne nepodstatná...

Nadôvažok, odporca bol nečinný aj napriek môjmu dotazu na neho o zápis predbežného opatrenia a mojej sťažnosti na neho (listinné dôkazy sa nachádzajú v súdnom spise porušovateľa), čo všetko ho upozorňovalo na prieťahy a absenciu zápisu predmetného uznesenia.

Porušovateľ, keďže nezahliadol nečinnosť odporcu, nakoľko chybu zahliadol v absencii doložky vykonateľnosti na predmetnom uznesení, nemal môj návrh za dôvodný. Nezahliadol pritom jeho nečinnosť, ktorá spočívala v jeho nesprávnom úradnom postupe, ktorý bol dôvodom, že príslušné uznesenie sa v katastri nenachádzalo vôbec (až po čom bolo možné posudzovať, či listina mala, alebo nemala príslušné náležitosti)...

Porušovateľ správne zastavil konanie vo veci, nakoľko odpadol dôvod na ďalšie konanie, avšak nesprávne posúdil právo na náhradu trov konania, nakoľko nesprávne nezahliadol nečinnosť odporcu, pretrvávajúcu aj v čase podania návrhu, ktorý návrh bol dôvodný.“

Sťažovateľka navrhla, aby ústavný súd rozhodol týmto nálezom:

„Práva sťažovateľa na súdnu a inú právnu ochranu podľa čl. 46 ods. 1 Ústavy SR, na spravodlivé súdne konanie podľa čl. 6 ods. 1 Dohovoru o ochrane ľudských práv a základných slobôd, na ochranu vlastníckeho práva podľa čl. 20 ods. 1 Ústavy SR a na ochranu pred vyvlastnením podľa čl. 20 ods. 4 Ústavy SR, uznesením Krajského súdu

v Košiciach, zo dňa 24. 1. 2008, sp. zn. 6S/56/2007, v jeho napadnutej časti, porušené boli.

Ústavný súd SR v napadnutej časti zrušuje uznesenie Krajského súdu v Košiciach, zo dňa 24. 1. 2008, sp. zn. 6S/56/2007 a vec vracia porušovateľovi na nové konanie a rozhodnutie.

Ústavný súd SR zakazuje porušovateľovi pokračovať v porušovaní namietaných základných práv sťažovateľa.

Ústavný súd SR priznáva sťažovateľovi finančné zadosťučinenie vo výške 10 000,- Sk.

Porušovateľ je povinný nahradiť sťažovateľovi na účet jeho právneho zástupcu trovy konania vo výške 6 732,- Sk.“

II.

Podľa čl. 127 ods. 1 ústavy ústavný súd rozhoduje o sťažnostiach fyzických osôb alebo právnických osôb, ak namietajú porušenie svojich základných práv alebo slobôd, alebo ľudských práv a základných slobôd vyplývajúcich z medzinárodnej zmluvy, ktorú Slovenská republika ratifikovala a bola vyhlásená spôsobom ustanoveným zákonom, ak o ochrane týchto práv a slobôd nerozhoduje iný súd.

Ústavný súd návrh na začatie konania predbežne prerokuje podľa § 25 ods. 1 zákona Národnej rady Slovenskej republiky č. 38/1993 Z. z. o organizácii Ústavného súdu Slovenskej republiky, o konaní pred ním a o postavení jeho sudcov v znení neskorších predpisov (ďalej len „zákon o ústavnom súde“) na neverejnom zasadnutí bez prítomnosti navrhovateľa a zisťuje, či nie sú dôvody na odmietnutie návrhu podľa § 25 ods. 2 zákona o ústavnom súde.

Podľa § 25 ods. 2 zákona o ústavnom súde môže ústavný súd na predbežnom prerokovaní odmietnuť uznesením bez ústneho pojednávania návrhy, na prerokovanie ktorých nemá právomoc, návrhy, ktoré nemajú náležitosti predpísané zákonom, neprípustné návrhy alebo návrhy podané niekým zjavne neoprávneným, ako aj návrhy podané oneskorene. Ústavný súd môže odmietnuť aj návrh, ktorý je zjavne neopodstatnený.

O zjavnej neopodstatnenosti sťažnosti (návrhu) možno hovoriť predovšetkým vtedy, ak namietaným postupom orgánu verejnej moci (v tomto prípade všeobecným súdom v občianskoprávnom konaní) nemohlo dôjsť k porušeniu toho základného práva, ktoré označil sťažovateľ, pre nedostatok vzájomnej príčinnej súvislosti medzi napadnutým postupom tohto orgánu a základným právom, porušenie ktorého sa namietalo, ale aj vtedy, ak v konaní pred orgánom verejnej moci vznikne procesná situácia alebo procesný stav, ktoré vylučujú, aby tento orgán porušoval uvedené základné právo, pretože uvedená situácia alebo stav takú možnosť reálne nepripúšťajú (IV. ÚS 16/04, II. ÚS 1/05, II. ÚS 20/05, IV. ÚS 55/05, IV. ÚS 288/05).

V súlade s uvedenými zásadami ústavný súd predbežne prerokoval sťažnosť sťažovateľa podľa § 25 ods. 1 zákona o ústavnom súde a skúmal, či neexistujú dôvody na jej odmietnutie podľa § 25 ods. 2 zákona o ústavnom súde.

Podľa čl. 46 ods. 1 ústavy každý sa môže domáhať zákonom ustanoveným postupom svojho práva na nezávislom a nestrannom súde a v prípadoch ustanovených zákonom na inom orgáne Slovenskej republiky.

Podľa čl. 6 ods. 1 dohovoru každý má právo na to, aby jeho záležitosť bola spravodlivo, verejne a v primeranej lehote prejednaná nezávislým a nestranným súdom zriadeným zákonom, ktorý rozhodne o jeho občianskych právach alebo záväzkoch.

Podľa čl. 20 ods. 1 ústavy každý má právo vlastníť majetok. Vlastnícke právo všetkých vlastníkov má rovnaký zákonný obsah a ochranu. Dedenie sa zaručuje.

Podľa čl. 20 ods. 4 ústavy vyvlastnenie alebo nútené obmedzenie vlastníckeho práva je možné iba v nevyhnutnej miere a vo verejnom záujme, a to na základe zákona a za primeranú náhradu.

Na návrh sťažovateľky podaný 5. júna 2007 proti nečinnosti správy katastra bolo krajským súdom vedené konanie pod sp. zn. 6S/56/2007. Nečinnosť správy katastra podľa sťažovateľky spočívala v tom, že správa katastra nevykonala zápis uznesenia okresného súdu o predbežnom opatrení zákazu nakladať s nehnuteľnosťami na príslušný list vlastníctva (uznesenie bolo správe katastra doručené ešte 5. mája 2005).

Uznesením krajského súdu z 24. januára 2008 bolo zastavené konanie proti nečinnosti správy katastra z dôvodu, že v priebehu konania bol vykonaný zápis uznesenia okresného súdu o predbežnom opatrení, a tým odpadli dôvody na ďalšie konanie.

Krajský súd zároveň rozhodol týmto uznesením o trovách konania tak, že žiadnemu z účastníkov nepriznal právo na náhradu trov konania.

Nepriznanie práva na náhradu trov konania sťažovateľke krajský súd odôvodnil tým, že správa katastra dôvodne nevykonala zápis príslušného uznesenia o predbežnom opatrení, pretože jej nebolo predložené na vykonanie zápisu s vyznačenou doložkou vykonateľnosti. Na vyžiadanie správy katastra jej okresný súd predložil predmetné uznesenie s vyznačenou doložkou vykonateľnosti 30. júla 2007 (po podaní návrhu sťažovateľky na vyslovenie povinnosti konať) a následne bol v priebehu konania krajského súdu vykonaný zápis tohto uznesenia na príslušný list vlastníctva.

Sťažovateľka namietala porušenie svojich práv uznesením krajského súdu z 24. januára 2008 v časti výroku o trovách konania (krajským súdom jej neboli priznané trovy konania).

Podľa sťažovateľky krajský súd nesprávne ustálil, že správa katastra dôvodne nevykonala zápis uznesenia o predbežnom opatrení. Podľa nej za stavu, keď bolo správe katastra predložené uznesenie o predbežnom opatrení bez doložky vykonateľnosti, bolo úlohou správy katastra vyžiadať si od okresného súdu uvedené uznesenie s vyznačenou doložkou vykonateľnosti. Správa katastra však takto nepostupovala, pretože prípisom z 11. mája 2005 zaslala okresnému súdu uznesenie o predbežnom opatrení na vyznačenie

právoplatnosti, a nie vykonateľnosti, pričom ani splnenie tejto požiadavky nijak neurgovala a nevyužila právne prostriedky, ktoré mala k dispozícii na získanie vykonateľného uznesenia o predbežnom opatrení. Správa katastra bola podľa sťažovateľky „*dôvodne nečinná*“ a tento stav pretrvával aj v čase doručenia jej návrhu krajskému súdu „*na vyslovenie povinnosti konať*“. Preto bol jej návrh podaný dôvodne a aj keď došlo k zastaveniu konania, malo jej byť priznané právo na náhradu trov konania o jej návrhu.

Z obsahu sťažnosti vyplýva, že jej podstatou je nesúhlas sťažovateľky s právnymi závermi krajského súdu, ktoré sa podľa nej opierajú o nesprávne skutkové závery v otázke vzniku práva na náhradu trov v konaní o jej návrhu „*na vyslovenie povinnosti konať*“.

Podľa konštantnej judikatúry ústavného súdu ústavný súd nie je zásadne oprávnený preskúmať a posudzovať právne názory všeobecného súdu, ktoré ho pri výklade a uplatňovaní zákonov viedli k rozhodnutiu vo veci samej, ani preskúmať, či v konaní pred všeobecnými súdmi bol, alebo nebol náležite zistený skutkový stav a aké skutkové a právne závery zo skutkového stavu všeobecný súd vyvodil. Úloha ústavného súdu sa obmedzuje na kontrolu zlučiteľnosti účinkov takejto interpretácie a aplikácie s ústavou, prípadne s medzinárodnými zmluvami o ľudských právach a základných slobodách (I. ÚS 13/00 *mutatis mutandis* II. ÚS 1/95, II. ÚS 21/96, I. ÚS 4/00, I. ÚS 17/01).

Z tohto postavenia ústavného súdu vyplýva, že môže preskúmať také rozhodnutia všeobecných súdov, ak v konaní, ktoré mu predchádzalo, alebo samotným rozhodnutím došlo k porušeniu základného práva alebo slobody, pričom skutkové a právne závery všeobecného súdu môžu byť predmetom preskúmania vtedy, ak by vyvozené závery boli zjavne neodôvodnené alebo arbitrárne, a tak z ústavného hľadiska neospravedliteľné a neudržateľné, zároveň by mali za následok porušenie základného práva alebo slobody (I. ÚS 13/00 *mutatis mutandis* I. ÚS 37/95, II. ÚS 58/98, I. ÚS 5/00, I. ÚS 17/00) a zároveň by mali za následok porušenie niektorého z princípov spravodlivého procesu, ktoré neboli napravené v inštančnom (opravnom) postupe všeobecných súdov.

Ústavný súd po preskúmaní uznesenia krajského súdu z 24. januára 2008 konštatuje, že v ňom nie je možné ustáliť prvky arbitrárnosti, ktoré by nasvedčovali nesprávnosti skutkových a právnych záverov namietaných sťažovateľkou.

Podľa § 146 ods. 1 Občianskeho súdneho poriadku (ďalej len „OSP“) žiaden z účastníkov nemá právo na náhradu trov konania podľa jeho výsledku, ak konanie a) mohlo sa začať i bez návrhu, b) skončilo sa zmierom, pokiaľ v ňom nebolo o náhrade trov dojednané niečo iné, c) bolo zastavené. Podľa odseku 2 citovaného ustanovenia ak niektorý z účastníkov zaviniť, že konanie sa muselo zastaviť, je povinný uhradiť jeho trovy. Ak sa však pre správanie odporcu vzal späť návrh, ktorý bol podaný dôvodne, je povinný uhradiť trovy konania odporca.

Podľa § 250t ods. 1 OSP fyzická osoba alebo právnická osoba, ktorá tvrdí, že orgán verejnej správy nekoná bez vážneho dôvodu spôsobom ustanoveným príslušným právnym predpisom tým, že je v konaní nečinný, môže sa domáhať, aby súd vyslovil povinnosť orgánu verejnej správy vo veci konať a rozhodnúť. Návrh nie je prípustný, ak navrhovateľ nevyčerpal prostriedky, ktorých použitie umožňuje osobitný predpis.

Podľa § 250t ods. 4 OSP súd o návrhu rozhodne bez pojednávania uznesením. Ak súd návrhu vyhovie, vo výroku uvedie označenie orgánu, ktorému sa povinnosť ukladá, predmet a číslo správneho konania a primeranú lehotu, nie však dlhšiu ako tri mesiace, v ktorej je orgán verejnej správy povinný rozhodnúť. Súd môže na návrh orgánu verejnej správy túto lehotu predĺžiť. Nedôvodný alebo neprípustný návrh súd zamietne.

Podľa § 250t ods. 5 OSP navrhovateľ má právo na náhradu trov konania, ak súd návrhu vyhovel.

Podľa § 250t ods. 6 OSP predseda senátu konanie zastaví, ak odpadli dôvody na ďalšie konanie, a zároveň rozhodne o trovách konania.

Podľa § 250t ods. 7 OSP proti rozhodnutiu súdu nie je prípustný opravný prostriedok.

Výrok uznesenia z 24. januára 2008 o nepriznaní náhrady trov sťažovateľke krajský súd odôvodnil takto: „bez ohľadu na nesprávnosť právnej terminológie, ktorú odporca použil v prípise adresovanom Okresnému súdu Košice II z 11. 5. 2005, keď namiesto požiadavky na vyznačenie vykonateľnosti uznesenia o nariadení predbežného opatrenia uviedol požiadavku na vyznačenie právoplatnosti uznesenia, záznam do katastra nehnuteľností nevykonal odporca dôvodne, pretože na uznesení Okresného súdu Košice II, č. k. 44C/176/2005-21 z 27. 4. 2005 nebola vyznačená doložka vykonateľnosti. Súd preto pri posudzovaní otázok súvisiacich s náhradou trov konania nepostupoval podľa § 146 ods. 2, prvá veta O. s. p.“

Krajský súd sa vo svojom uznesení z 24. januára 2008 dôsledne vysporiadal so všetkými skutkovými a právnymi okolnosťami rozhodnými pre posúdenie vzniku nároku sťažovateľky na náhradu trov konania a dospel k záveru, že sťažovateľke tento nárok nevznikol.

Prvkami arbitrárnosti sa nevyznačuje ani záver krajského súdu, v ktorom vyslovil, že predloženie uznesenia o predbežnom opatrení s nevyznačenou doložkou vykonateľnosti znamenalo nespôsobilosť správy katastra vykonať zápis tohto uznesenia do katastra nehnuteľností. Podľa krajského súdu bolo nepodstatné, akým spôsobom žiadala správa katastra okresný súd o vyznačenie právoplatnosti na uznesení o predbežnom opatrení, ako aj použitie nesprávnej terminológie v jej žiadosti z 11. mája 2005 (namiesto vykonateľnosti pojem právoplatnosť).

Podľa názoru ústavného súdu skutočnosť, že sa sťažovateľka nestotožňuje s právnym názorom súdov ich právnymi závermi, nemôže viesť k záveru o zjavnej neodôvodnenosti alebo arbitrárnosti tohto názoru a neznamená ani oprávnenie ústavného súdu nahradiť právny názor všeobecných súdov svojím vlastným. O svojvôli pri výklade a aplikácii zákonného predpisu všeobecným súdom by bolo možné uvažovať len v prípade, ak by sa tento natoľko odchýlil od znenia príslušných ustanovení, že by zásadne poprel ich účel

a význam. Podľa názoru ústavného súdu v napadnutom rozhodnutí krajského súdu o takéto rozhodnutia nejde.

Okrem uvedeného ústavný súd poznamenáva, že výrokom uznesenia krajského súdu z 24. januára 2008 o trovách konania nemohlo dôjsť k porušeniu sťažovateľkou označených práv pre absenciu ústavnoprávneho rozmeru.

Z uvedeného dôvodu ústavný súd podľa § 25 ods. 2 zákona o ústavnom súde sťažnosť odmietol pre zjavnú neopodstatnenosť.

Pretože sťažnosť bola odmietnutá, ústavný súd o ďalších nárokoch na ochranu ústavnosti uplatnených v sťažnosti nerozhodoval.

P o u č e n i e : Proti tomuto rozhodnutiu nemožno podať opravný prostriedok.

V Košiciach 19. júna 2008